

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Quaestiones quodlibetales

Johannes <Duns Scotus>

[Venedig], 14. Nov. 1481

Additiones

[urn:nbn:de:bsz:31-306799](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-306799)

fm Boc. 4. de sola. Ita q̄ lz ponamus
aliquē bñ fortunatū tñ ex hoc nihil no
uum ponimus in deo vt dictuz est. 7 sic
p3 ad rōnes.

Explicit feliciter.

Additiones.

Jo. 37. 4. c.

Ad solones istoruz obōz doctor re
mittit se alibi. pōt tñ dici ad primuz ne
gando pñam. qz lz intellectus viatoris
possit ex suis nālibus cognoscere ibi eē
pfectissimam voluntatē. hoc tñ est p cō
ceptū impfectū. qz non ē incōueniēs per
ceptū impfectū cognosci aliqd eē pfect
tissimū sicut p̄ceptum finitū cognosci
tur aliquid eē infinitū. Et iō non sequi
tur q̄ per talē rōnem volūtatis quam
viator h3 ex lege cōi possit tanq̄ p me
dium euidēs a pōi cognoscere deo inef
se oipotentiā. **A**d 2^m dicendū ē q̄ q̄lī
cū 3 sit d maior. minor videt neganda.
qz 7 si deus sit res simplicissima non tñ
ois pceptus quem nos hēmus de eo est
simplr simplex. 7 iō non o3 oēz ppōem
talem eē per se pprie. 7 tñ si eēt per se. n̄
tñ ex hoc eēt per se nota. **A**d 3^m dicen
dū q̄ cognitio methaphysici de deo ex
cedit cognitōem phyci. de deo tam extē
siue ppter multitudinem passionū vel
pprietatū cognitar. q̄ intēsiue ppi ma
iorem pfectōem 7 pfectiōē moduz cog
scendi. 7 p hoc ad formam argumētī di
catur pcedendo pñam pñam 7 pñis ad
istū intellectū. q̄ methaphysic pōt ad al
tiorē cognitōem attingē q̄ eī^a cognit
tio. qz ad quā sufficit nālis vel phycus
attingere. nā in cognitōe qz est dare latī
tudine 7 excessum fm maius 7 min^o tā
intēsiue q̄ extēsiue. Et iō cum vterius i
feri. q̄ pōt attingere ad cognitōez ppter
quid. neganda est pñā: de demonstratō
ne quā rē.

*Jo. 37. c. 4. an illā p̄ticu
lam tex. Et p̄ idem ad 2^m.*

Ex^m h^o apparet in sensu. qñ. n. speci
es coloris videt sicut qñ radi^o trāsīt per

vitrū rubeū rubor apparet in pietē op
posito. 7 ille rubor ita vsus non ē ratō
vidēdi ruborem in vitro sub ppria rōe
sed tñmō diminute. vel forte nullo^o nī
si p collationē h^o ruboris ad illum tāq̄
sillis. qñ aut spēs sensibilis est rō sentien
di obm̄ sub ppria rōe sua. ipsa non ē p
cepta p sensum. sicut apparet māifeste i
visione recta vbi nihil videt in me^o iter
colorem 7 oculm. 7 tñ est ibi spēs coloris
multiplicata. Sed 3 lz hoc sit ibi: i vīsi
one tñ reflexa videt q̄ ipsa species vide
atur: qz hoc videt appet videri in specu
lo. 7 tñ in tali visionē reflexa spēs est rō
sentendi obm̄ in rōne sua. ppria qz ob
iectū videt sub ppria rōne visibilitatis
sue. q̄ a sili in pposito posset de^o videri
p mediū. q. speculatū 7 tñ sub rōne p
pria obiectiua. Sed hic dicendū q̄ Alla
cen. in perspectiua sua li^o. 4. c. 4. ex intē
tione determinat q̄ spēs nō est in specu
lo subiectiue 7 vt ibi terminās actuz vī
dendi. Et beniter ondi potest vnico ex
pimento: qz quod alicubi exis in se vīo
tur ab oculo exite in hoc situ. pōt etiā
videri ab ipso existente in alio situ dum
tñ mediū sit illuminatū. 7 nō sit opacū
interpositū. 7 sit ē debita distantia. sed
oculus qui in determinato situ exis vi
deret album in speculo alibi exis n̄ vi
deret. qz non sit visio ista nisi in illo pū
cto ad quē puenire pōt radius reflexus
qui semper ē in eadez superficie cū radio
incidēte 7 cuz ipso pstituit angulū eglē
illī āgulo q̄ intercepti in radiū incidēt
7 corpus sup qd incidit. P3 etiam ppo
sitū p hoc q̄ aliqua specula non sūt for
malr perspicua sicut in calibe polita et
argēto polito bñ videt aliqd color tāq̄
in speculo 7 tñ in istis nō recipit spēs co
loris qz non ē nata recipi nisi i pspicuo
tñmō: q̄ hic recipit in aere p̄p̄inquo ta
libus speculis sed vt ibi non pōt imina
re visionē. qñ ē recipit in speculo pspi
cuo vitreo adhuc ibi nō terminat visio
nisi ad aliquid opacū sup^m puta plūbū

vel aliud huiusmodi. dico q̄ in visione tali speculari spēs non est vīa sed tñ rō videndi obm̄ illud cui est spēs nō tamē p̄ lineā recta sed p̄ lineā reflexā. vnde obiectū quidē non est p̄ns oculo p̄ lineā recta sed reflexam cōcurrentē cuius recta in puncto vbi est concursus radij visualis cū catheco. Et p̄ idem ad scōm.

fo. 87. 2. b. añ illō de 2° p̄ncipali.

Nota q̄ vltra nālem bonitatē volūtatis que cōpetit sibi inq̄rtum ens q̄ etiā cōpetit cullibet enti positiuo. fm̄ differētiā sue entitatis magis 7 minus p̄ter illam est triplex bonitas moralis fm̄ gradus se hñs. p̄ma dicitur bonitas ex genere que cōpetit volūtati ex hoc q̄ transit sup̄ obm̄ p̄ueniens actuī tali fm̄ dictamē reſte rōnis 7 non solū q̄ cōueniens actuī tali nālīter sicut sol visio. 7 hec est p̄ma bonitas moralis que īdo pōt dīci ex genere quia quasi m̄alis respectu omnis bonitatis posteris siue vlterioris in genere moris. naz actus transiens sup̄ obiectū p̄ueniens est. q. formabilis per quā canq̄ aliā circūstantiā moralē 7 ita. q. potentiale non oīo sic extra genus mori sicut fuit ipse actus in genere nature sed in genere moris quia iam habet aliqd̄ d̄ illo genere puta obm̄ debitum actuī. 2° potest dīci bonitas virtuosa siue ex circūstantiā que cōpetit volūtati ex hoc q̄ ipsa elicit a voluntate cū omnib⁹ circūstantiis dictatis a recta rōne debere sibi p̄petere in eliciendo ipam. bonū. n. est ex causa ītegra fm̄ Dīo. 4. de di. no. 7 illud est. q. in sp̄e moris bonum quia iam habet omnes d̄fias morales p̄trahentes bonū ex genere. 3° bonitas potest dīci meritoria siue gratuita in acceptatione diuina in ordine ad premiū que p̄uenit actuī ex hoc q̄ p̄supposita duplici bonitate iaz dicta elicit conformiter p̄ncipio merendi quod est gr̄a vel charitas. Ex^m p̄mi dare elemosynā. Ex^m scōi dare elemosynā pauperi qui eget 7 in loco quo pōt sibi cōpetere propter amorē dei. Ex

emplū tertij illud opus facere nō tantū ex inclināone nālī sicut potuit fieri in statu innocentie 7 forte posset modo fieri a peccatore si adhuc peccator exñs et non penitens ex pietate nālī moueretur ad p̄ximū: sed tantū ex charitate ex q̄ faciens est amicus dei inq̄rtum respicit opera eius hec tripliciter bonitas est ordinata ita q̄ p̄ma p̄supponit 2°. 2° 3° 7 nō ecōuerso huic triplici bonitati cor̄respondet triplex malicia. p̄ma siquidem est malicia ex genere quādo. s. actus qui tantū habet bonitatez nature ex primo ex quo debet p̄stitui in genere moris habet maliciā quia transit super obiectum discōueniens puta si odire transit super deū. 2^a autē malicia est ex aliqua circūstantiā deo: ordināte actuī licet habet obiectum conueniens. 3^a demeritoria. De 2° p̄ncipali.

1. **U**trū in diuinis essentialia sint imeditioza ipsi eēntie diue vī notōalia. i.
2. **U**trū in deo possunt esse plures p̄dictioes eiusdem rōis. .6.
3. **U**trū ista possint simul stare q̄ relatio ut p̄pata ad op^m sit res 7 ut p̄pata ad essentiā sit ratio tantū. .13.
4. **U**trū subtracta vel sepata siue circūscripta relatiōe origis possit manē p̄^a p̄ diuina p̄stituta 7 distincta. .17.
5. **U**trū relatiōe originis in diuinis sit fortius maliter infinita. .24.
6. **U**trū eōlitas i diuis sit r̄lo real. .28.
7. **U**trū deū esse oīpotentē possit rōe necessaria demonstrari. .34.
8. **U**trū filius siue v̄bū diuinū hēat aliq̄ calitatē p̄p̄riā resp̄cū creature. .42.
9. **U**trū deus possit facere angelū in formam. .47.
10. **U**trū de possit spēs q̄ sunt in cuba p̄uerrere in aliqd̄ p̄existens. .51.
- ii. **U**trū deus possit facere q̄ manēte corpore 7 loco eius corpus non habeat vbi in loco. .56.
12. **U**trū respectus rei create sit idem ad

- deū creatē et pseruantē. .59.
 13. **Utrū** actus cognoscēdi et appetēdi
 sint eēntialit̄ absoluti v̄l essentialit̄
 relatiui. .62.
 14. **Utrū** aia sue p̄fōi nāli relicta possit
 cogit̄e trinitatē p̄sonaz i diuis. 68.
 15. **Utrū** respectu v̄bi creature intellect⁹
 possibilis sit actiu⁹ vel passiu⁹. 75.
 16. **Utrū** libertas volūtatis et necessitas
 nālis possint se p̄pati in eodē resp̄cū
 eiusdē actus et obiecti. .81.
 17. **Utrū** actus dilectōis nālis et act⁹ di-
 lectōis meritoze sint eiusdē sp̄i. 85.
 18. **Utrū** actus exterior addit aliquid bo-
 nitatis vel malicie ad actum interi-
 orem. .88.
 19. **Utrū** in xp̄o vnitas nature humane
 ad verbū sit sola depēdētia nāe assū-
 pre ad p̄sonam verbi. .93.
 20. **Utrū** sacerdos obligatus ad dicēdū
 missaz p̄ vno obligat⁹ etiā ad dicen-
 dū missaz p̄ alio sufficienti soluat de-
 bitū dicēdo vnā missā p̄ ābob⁹. 99.
 21. **Utrū** ponēs mūdi eternitatē possit su-
 stinē aliquē eē v̄l bñ fortūatū. 106.

¶ Additiones.

- In fo. 37. i. b. **¶ Ad** solutōes 72.
 In fo. 75. i. a. **¶ Ex^m** huius 72.
 In fo. 90. 3. b. **¶ Nō** q̄ v̄ltra nālez 72.

- Anima** brā quō pōt intelligē actū beati-
 ficū nō intelligēdo deū. fo. 75. i. a.
Anima dupliciter potest attingere ali-
 quod obiectum. fo. 69. i. c.
Anima intellectiua sepata quare non
 dicitur persona. fo. 48. 2. a.
Anima intellectiua sepata quare nō po-
 test sentire. fo. 49. 4. b.
Aia intellectiua quare dicitur ip̄sca. fo. 51. i. a.
Aia intellectiua quō in intelligēdo est
 a materia sepata. fo. 50. 3. a.
Aia intellectiua quare requirit organa
 operando. fo. 49. 2. b.
Aia intellectiua nō indiuiduat p̄ vnioēz

- ad corp⁹ nec p̄ aptitudinē. fo. 7. i. c.
Aia nra q̄ ē ad imaginē dei. fo. 74. i. c.
Aia nra ex suis nālibus nō pōt attingere
 ad p̄p̄iā notitiā dei. fo. 71. i. b.
Aia nostra in via quomodo pōt deum
 cognoscere. fo. 62. 4. c.
Aia nra quō possit ex nālib⁹ cognoscere
 trinitatē in diuinis. fo. 69. 3. a.
Angelus quomodo se habeat ad suam
 intellectōnem. fo. 79. i. a.
Angelū esse ab alio creatum potest de-
 monstrari. fo. 41. 2. b.
Angeli p̄sēs sūt in eadē sp̄e. fo. 6. 4. a.
Agētia duo quomō multipl̄r attingūt
 eundē effectum. fo. 40. 4. c.
Agens quō potest esse in potentia siml̄
 et in actu. fo. 60. 2. b.
Agens nāle non pōt rē corrūpere in in-
 stātī in quo habet esse. fo. 61. 3. b.
Agens nāle quomō possit facere de nō
 ente simpl̄r ens. fo. 55. 4. c.
Agens nō p̄suppōit esse. fo. 23. 3. b.
Actus intellect⁹ duplex vnus rei ex̄ntis
 alius non ex̄ntis. fo. 29. 4. a.
Actus intellectus duplex p̄ductiuus et
 operatiuus. fo. 6. i. b.
Act⁹ quō distiguūt p̄ obā. fo. 67. 4. c.
Act⁹ cognoscēdi quō p̄cipiāt suā p̄fecti-
 onē ab obiecto. fo. 68. i. c.
Actus quo deus p̄prehendit essentiam
 suā est in deo ex nā rei. fo. 3. 3. a.
Act⁹ meritozi⁹ q̄d est et q̄s est. fo. 66. 2. a.
Act⁹ meritozi⁹ ad hoc q̄d sit meritozi⁹
 que requiruntur. fo. 66. 3. a.
Actus dilectōis naturalis et meritozi⁹
 non differunt sp̄e. ibidem.
Actus moralis quomō se habeat ad ac-
 tum meritoziū. fo. 66. 4. b.
Actus eliciti a p̄ncipijs distinctis sp̄e non
 o3 semp esse distinctos. fo. 88. 2. c.
Actus moralis circūstantie quē ordinē
 habent inter se. fo. 90. i. a.
Actus moralis vnde habet maliciam.
 fo. 90. 2. b.
Actus idēz mo: alis potest habere boni-
 tatem multipliciter. fo. 90. 3. a.

Act^o exterior h³ p^o b^oit^oatē et maliciā
distinctā a bonitate interiori. fo. 91. 2. a.
Actus intelligēdi quō h³ eandem veri-
tate cum obiecto. fo. 91. 4. a.
Actio duplex est in intellectu agente et
possibili. fo. 78. 2. a. b.
Actō que nō est ad formā actiūā est agē-
tis equiuoci. fo. 80. 2. b. c.
Act^o et opa^o q^o d^ont. fo. 66. 3. b. c. et 3. a.
Actio quō diuidit^r in transcūte et ima-
nentē. ibidem. fo. 63. i. c.
Accēte existēte in subiecto sunt ibi due
habitudines. fo. 96. 2. a.
Accidens abstractū de quibus predicat^r
in abstracto. fo. 26. 3. c.
Accōs respectū al^r opa^o ad suā accēntali-
tate al^r abso^o ad suā. fo. 16. 2. a. b.
Alteratō q^o nō pōt esse in pte intellecti-
ua et quō p^o h³ intelligit. fo. 55. c. 3. a. b.
Aptitudo nullo pōt esse alicui p^oma rō-
q^o sit incōdicabile. fo. 7. 7. 32. c. a.
Auersio a fine pōt fieri sp^ol^r. fo. 93. i. b. c.
Ars v^ol^r et p^ocularis non differūt sicut
practicū et speculatiū. fo. 4. 4. 3. a.
Anihilatio quomō formaliter differt a
priuatione. fo. 55. 4. a. b. c.
Augu. quomō intelligit verbum gigni
de scientia. fo. 77. 2. b.
Anselmus quō intelligit dicēdo p^ofectio
simpl^r quod in quolibet melius ipsum
non ipsum. fo. 26. i. c. et 2. a.
Auicēna quomō ponit sbas sepatas eē
a deo. fo. 42. i. c.
Adequatio duplex. fo. 27. 3. a.

Bōitas moral^r act^o vñ sūit. fo. 89. i. b. c.
Bōitas act^o a quo debeat iudicari ibid.
Bonitas q^o cōuenit actui ex obiecto q^ore
dicat bonitas ex genere. fo. 89. 4. c.
Bona fortuna accipitur dupliciter.
fo. 107. i. b. c.
Beatitudo diuina quō differat a beati-
tudine creata. fo. 65. i. a.
Bear^o quō h³ verbū de creatura in cēn-
tia diuina. fo. 79. 3. c.

Corpus quomō facit distare extrema i
loco. fo. 59. i. c. et 2. a.
Corpoza duo si essent in eodē loco quo
modo se haberent respectu vbi.
fo. 59. i. c.
Corpus vñ esse in diuersis locis loca-
liter neget a diuersis. fo. 58. 4. c.
Corpus aliquod potest esse sine loco.
fo. 56. 4. b.
Corpozeitas non est ratio formalis sed
solum fundamentalis essendi in loco
fo. 57. i. b.
Corpus aliter est locabile et aliter actu
locatur. ibidem.
Corpus quō depēdet a loco. ibidem.
Corpus idē numero potest esse in duo-
bus locis localiter. fo. 54. 3. b.
Corpoza duo possunt esse in eodē lo-
co. fo. 54. 4. c.
Corpus xp̄i qualiter et quā definit esse sb
speciebus panis. fo. 56. 2. c. et 3. a.
Cognitio abstractiua potest intelligi
dupliciter. fo. 64. 3. b.
Cognitio abstractiua qualem relatiōez
habet ad obiectū. ibidem.
Cognoscens aliquid per fidem ut sic nō
potest habere certitudinē. fo. 70. 3. b.
Cognitio intellectiua duplex vna rel-
existētis ut existētis alia non existen-
tis. fo. 63. 3. a.
Cognitiones due de eodē obiecto et ab-
eodem potentia. fo. 63. 4. b. c.
Cognitio sensitiua et intellectiua quomō
sunt distincte. fo. 63. 3. c. et 4. a.
Cognoscit aliqd dupl^r. fo. 69. 2. b. c.
Cognitio naturalis de deo et cognitio
infusa nō d^ont spē. fo. 87. i. c. et 2. c.
Creatura habet eundē respectū ad deū
creantē et p^oseruantē. fo. 59. 2. a.
Creatura quomodo est semper in fieri
fo. 60. 2. c.
Creatura quare non debet dici semper
creari. fo. 60. 3. c.
Creatura non potuit produci nisi pdu-
cto verbo. fo. 45. 2. c.

Creatio non potest proprie dici passio.
fo. 60. 2. a.
**Creatio et cōseruatio quomodo disti-
guuntur.** fo. 60. 3. b.
**Celum quomodo mouetur localit̄ cuz nō
sit in loco.** fo. 57. i. c. 2. a.
**Celebrans nō oportet q̄ actu memoriā
habeat eorū pro quibus vult rogare.**
fo. 101. i. c. 2. a.
**Cōtradictoria quō respiciunt idē signū
nature et originis.** fo. 19. i. c.
**Cōtradictorioꝝ affirmatō d3 p̄pari ad
negatōem et nō ambo ad 3^m.** ibidem.
**Cōtradictio nunq̄ implicat intelligēdo
aliquid in p̄plexū.** fo. 54. 4. a.
**Cōverti pōt aliqd̄ in aliud nulla noui-
tate in eo facta.** fo. 55. i. a.
**Cōuersio in aliquid p̄existens quali cō-
uersio et q̄ n̄ sit annihilatio.** fo. 55. 2. b.
**Cōuertendo aliquid in p̄sens nō opor-
tet ibi materiā esse tanq̄ eis cōmunē.**
fo. 56. i. b.
**Aliquid esse cōe terminis conuersionis
pōt esse triplex.** fo. 56. i. b.
**Communicat aliquid alicui multiplici-
ter.** fo. 98. 4. c.
**Cōverti aliquid in p̄existens multipl̄
pōt intelligi.** fo. 53. 3. c.
**Causa efficiens duplex ars et actum eli-
ciens.** fo. 44. i. c.
Cause efficientes quomodo habēt itatum
fo. 39. 2. a.
**Causalitas cuiuscūq̄ cause eminentius
est in deo.** fo. 37. 4. a.
**Cōmensuratio quāritatis quō se habet
ad equalitatem.** fo. 33. i. a.
**Cōclusio quō potest intelligi sine intel-
lectu sui principiū.** fo. 79. 4. b.
**Cōcretum qm̄ predicat de cōcreto in pri-
mo mō dicendū p̄ se tūc abstractū pre-
dicatur de abstracto.** fo. 63. i. c.
**Cōsequentia ista quō tenet: est omnipo-
tens. q̄ pōt in hoc.** fo. 40. 4. c.
**Cōmentator dicit deuz nō posse imme-
diate materiā trāsmutare: theologus
aut̄ non.** fo. 38. 4. a.

**Deus quomodo est causa efficiens resp̄ca
motus celi.** ibidem.
**Deū esse infinitū in vigore pōt probari
per p̄m.** fo. 39. per totū
Deus q̄ sit infinit̄ in vigore. ibidem.
**Deus si est v̄tutis infinite q̄ nō possit ce-
lum mouere mediate uel immediate.**
ibidem.
**Deum esse infinitū in vigore ponitur a
p̄ho.** ibidem.
Deus q̄ sit solū vnus. fo. 34. 2. a.
**Deū eē omnipotentē pōt demonstrari p̄
pter quid ēt homini existenti in via.**
fo. 35. 3. b.
**Deus est omnipotens est p̄positio medi-
ata.** fo. 35. i. c.
**Deus nō pōt immediate oēm effectum
causare etiā fm̄ theologos.** fo. 37. i. c.
**Deus pōt immediate cāre oē cābile sine
cā.** fm̄ theologos. fo. 37. 4. a.
**Deū posse immediate causare oēm effe-
ctum nō pōt demonstrari.** ibidem.
**Deus pōt entia suis actōibus p̄uare fm̄
theologos.** fo. 38. 2. c.
**Deum posse omnia p̄ducere mediate ul̄
immediate nō potest demonstrari via
toꝝ.** fo. 38. i. b.
**Deus et creatura nō sunt plura bona q̄
deus solus.** fo. 25. 2. c.
**Deus p̄ intelligit quecūq̄ distincta i se
ut prior origine filio.** fol. 5. 3. b.
Deus q̄ necessitate velit quecūq̄ vult
fo. 83. i. a.
**Distantia inī extrema potest dupliciter
sumi.** fo. 59. 2. b.
**Depēdētia alicui nō pōt a plurib̄ in
eodē ordine terminari.** fo. 25. 3. a.
**Depēdētia alicui ut ab aliquo termi-
netur quot requirunt.** fo. 94. 4. p̄ totū.
Depēdētia duplex pōt inueniri. ibidē
Depēdētia eēntial duplex ē. fo. 96. 3. c.
Depēdētie triplex negatio. fol. 97. 3. c.
Depēdēdi rō duplex. fo. 99. 2. b. c.
Dilectio nālis quid sit. fo. 96. i. a. b.
**Distinctio uel pluralitas duplex: intēsi-
ua et extensua.** fo. 12. 3. b.

Demonstratio duplex quia 7 ppi quid probat ratioe. fo. 34. 4. b. c.
Denominatiuuz aliqn predicat de aliq in pmo mo dicēdi p se 7 de aliquo in 2° modo. fo. 15. 4. a. b.
Denominat aliquid ab aliquo dupliciter. fo. 89. 2. a.
Essentia est ppria rō essendi simplr cui liber psonē in diuinis. fo. 1. 2. a.
Essentia diuina nō pōt deīnari p relationē ad pductū. fo. 1. 1. b.
Essentia diuina sola nō pōt esse p^m p ducendi distincta. fo. 11. 2. c. 7. 3. a.
Essentia diuina quomō est principium formale in pducto 7 termin° formale. ibidem.
Essentia diuina quō dat vniciqz pfectionem ut est capax. fo. 28. 1. a.
Essentia diuina quō mouet nāliter ad intelligendū 7 quid. fo. 72. 3. b. c.
Essentia et voluntas diuina quomodo se habent in mouendo ad actum beatificum. fo. 72. 4. c. 7. 73. 1. a.
Essentia diuina quomō representat alias res. fo. 73. 3. b. c.
Essentia diuina a nullo intellectu creato pōt nauraliter cognosci. fo. 72. 4. b. 7. 71. 1. c.
Essentia pprius ē in diuinis q̄ substantia. fo. 1. 3. b.
Essentiale aliter accipit a phis q̄ a theologis 7 quomō. fo. 1. 4. c. 7. 2. 1. a.
Essentiale aliqō hēt respectū ad extra: 7 aliquod nō. fo. 2. 1. c.
Essentiale aliqō ē immediatius simpliciter omī mo immediatōis quocunqz notionali. fo. 4. 2. c.
Essē anime nō est idem esse totius. fol. 50. 3. c.
Essē accipit duob° modis. fo. 50. 3. b. c.
Essē in diuinis accipit duplr. fo. 23. 3. b.
Entitas vna realis absoluta actualis ē ponenda in diuinis. fo. 1. 2. c.
Ens a se ē infinitū fm phm. fo. 39. 4. a.
Ens p se triplr pōt intelligi. fo. 48. 4. c.

Equalitas fm que attendit in diuinis. fo. 29. 1. a.
Equalitas in diuinis videt dicē moduz identitatis. fo. 30. 3. b. c.
Eqlitatis fundamentū verius ē in diuinis q̄ in creaturis. fo. 30. 4. b. c.
Equalitas in diuinis habet extrema re aliter distincta. fo. 31. 4. c.
Equalitas quomō includit relatiōes psonales. fol. 33. 3. a.
Equalitas est in diuinis ex natura rei. fol. 34. 4. a.
Eternitas quomō debz poni in diuinis. fo. 31. 1. a.
Eternitatis diffinitio quomō debet intelligi. fol. 31. 1. b. c.
Efficiens primū quō nō est dependens ab aliquo. fo. 39. 7 per totū.
Forma aliqua pōt recipere diuisionem ex multiplicationē sine mā. fo. 6. 4. c.
Forma pōt hūi multiplici. fo. 12. 1. a.
Forma aliqua exis in aliq nō predicat pprie denōtiatiue de eo. fo. 16. 4. b. c.
Forma naturalis nō est principū agendi per respectum sed p aliquid absolutum. fo. 45. 1. a.
Forma substantialis nō pprie mere in heret hz insit. fo. 48. 1. a.
Forma substantialis quomō habet magis eē q̄ compositū. fo. 50. 2. a.
Fides acquisita 7 infusa in quo cōueniunt 7 quō differunt. fo. 70. 2. b.
Fides infusa non pōt inclinare in aliqō falsum. fol. 70. 1. c.
Finis vltimus uel est opatio uel cōsistit in opatione. fo. 65. 3. b.
Fortuna qd sit 7 que cā. fo. 70. p totū.
Finitum 7 infinitū quomō se habēt ad ens. fo. 24. 3. b.
Generatio dato q̄ nō sit infinita quare nō pōt cōprehēdi. fol. 27. 2. c. 2. a.
Genus operationū intellectuarū quid sit. fo. 64. 7. 23. p totum.

In qua specie sit. fo. 66. 3. b.

Homo in statu isto demonstratione propter quid non potest cognoscere deum esse omnipotentem. fo. 36. 3. a.

Homo dicitur malus duobus modis: punitive et punitarie. fo. 90. 2. a.

Humana natura quod dependet ad verbum divinum. fo. 94. 1. a.

Habitus non est causa substantie sed modi actus. fo. 88. 2. a.

Habens aliquid virtualiter aliquando potest esse in potentia ut habeat formam ter. fo. 80. 3. b.

Intellectus possibilis est actius ad intellectionem: non tamen totalis causa. fo. 76. 4. a.

Intellectus possibilis et obiectum quomodo concurrunt ad causandum intellectionem. fo. 77. 2. a.

Intellectus possibilis quare ponitur a philosopho passivus cum etiam sit actius. fo. 77. 3. b.

Intellectus possibilis non dicitur intelligere in quantum causat sed in quantum recipit intellectionem. ibidem.

Intellectus habet duplicem operationem. fo. 69. 2. c.

Intellectus nostri quid sit obiectum simpliciter. fo. 71. 3. b.

Intellectus agens et possibilis quomodo concurrunt ad causandum intellectionem. fo. 78. per totum.

Intellectus agens et possibilis habent duas operationes ordinatas. fo. 78. 7. 23. per totum.

Intellectus agens et possibilis quomodo distinguuntur in anima. fo. 99. 3. a. b.

Intellectus potest conceptum formare quod non erit absolutus nec respectivus. fo. 20. 4. b.

Intellectus non potest habere duas obiecta eque prima distincta. fo. 25. 4. b. c.

Intellectio quod causatur ab aliquo principio activo existente in supposito intel-

ligente. fol. 75. 3. b.

Intelligere aliquid dupliciter perfecte et imper perfecte. fo. 35. 4. b.

Intellectio in quo genere et in qua specie sit. fo. 66. 4. a.

Intellectualitas includit per se in essentia divina. fo. 3. 1. b.

Intelligere divinum non includit relativum ad extra. fo. 4. 1. a.

Intelligere aliquid est in deo siue dicitur quod non est in creatura. fo. 8. 4. a.

Intelligere esse operationem immaterialem potest tripliciter intelligi. fo. 49. 1. b.

Intellectio potest competere alicui dupliciter. fo. 50. 2. b.

Intelligere est aliquid absolutum essentia aliter et non sola relatio. fo. 62. 2. c.

Intelligere includit aliquem respectum ad obiectum. fol. 63. 2. a.

Intellectus est passivus quod intelligit. fo. 7. 2. c. 3. a.

Infinite duplex: in vigore et in duracione. fo. 36. 2. a.

Infinite in quantitate quomodo debet accipi. fo. 24. 1. c.

Infinite in perfectione et in virtute quid est. fo. 24. 2. c.

Infinite non est passio eius cui inest. fo. 24. 3. b.

Infinite in perfectione non potest esse nisi unum. fo. 25. 1. c.

Infinite est idem realiter cum eo quod est secum in eodem supposito. fol. 26. 3. a.

Infinite et finitum quomodo se habent circa ens. fo. 28. 3. a.

Instans non potest esse realiter idem quod substantia mobilis. fo. 90. 4. b.

Instans quod diversimode comparatur ad res permanentes et successivas. fo. 61. 4. per totum.

Immediatio duplex: positiva vel negativa. fo. 4. 1. c.

Individuationis causa unde sumitur. fo. 73. per totum.

Inherere potest repugnare alicui quod non est substantia. fo. 16. 4. a.

Imperfectio aliqua potest repugnare alii

eni dupliciter. ibidem.
Ingenitū videt p̄stituerē primā p̄sonā
in diuinis. fol. 18. 2. a.
Ingenitū q̄ nō impoꝛtet aliquod posi-
tium. fo. 19. 3. c.
Ingenitū q̄ nō impoꝛtet fontalē pleni-
tudinem. ibidē.
Judiciū quō debeat sumi ab aliq̄ cer-
to. fo. 89. 4. a.
Justi^o accipit duob^o modis. fo. 90. 2. a.
Incipere ⁊ desinere duplici^o possunt ac-
cipi. fo. 61. 4. c.
Imputabile dī aliq̄d duplī. fo. 91. 1. a.

Laudabile ⁊ vitupabile vnde sumit in
aliquo. fo. 90. 3. c.
Libertas ad volendū in voluntate pōt si-
mul esse cū necessitate. fo. 83. 1. c.
Libertatis ratio que sit in voluntate.
fol. 84. 2. a.
Libertas quomō distinguit̄ ⁊ naturā a
pho ⁊ ab Auḡ. fo. 84. 3. c.
Lumen multiplicat̄ aliter q̄ diffundat̄
meritum. fo. 102. 1. p. totū
Lumen quomō requirit̄ p̄p̄i colores
⁊ nō p̄pter mediū solū. fo. 79. 1. b. c.
Loc^o pōt esse sine corpe. fo. 57. 2. b.

Meritū in missa duplex. fo. 100. 1. b.
Meritū misse om̄i modo est quid fini-
tum. fol. 100. 2. c.
Meritū misse dicte p̄ vno plus sibi va-
let q̄ si dicat̄ p̄ duobus. ibidem.
Meritorū quid sit. fo. 86. 1. c.
Qualis requirit̄ habitudo act^o ad cha-
ritate ad b^o q̄ sit meritor^o. fo. 86. 3. b.
Quomō actus meritorius se habet ad
ad actū naturalem. ibidē. b.
Memoꝛia immediat^o inest diuine eēn-
tie q̄ dicere. fo. 3. b.
Memoꝛia quō se hz ad intellectū agen-
tem ⁊ possibilem. fo. 78. 3. b. c.
Mensuratū impoꝛtat duplicem respe-
ctum. fo. 64. 1. c. ⁊ 2. p. totum.
Mensurari uel mensurare quid ambo
impoꝛtent. ibidem.

Mot^o q̄ possit esse ad relatiuū. fo. 58.
. i. c. et. 2. a. b.
Motus rei quō sunt incōpossibiles: et
quomō non. fo. 61. i. c. et. 2. a.
Moueri ⁊ quiescē aliquid in alio et in
alio vbi nō est idem qd moueri ⁊ non
moueri. fol. 54. 4. a.
Mot^o local^o quō dīr ab alia^o. 101. 4. b.
Mot^o nō pōt immediate causari a deo
fm phm. fol. 38. 4. c.
Mouēs p̄m quomō arguit̄ infinite po^o
ex hoc q̄ mouet tpe infinito. fo. 39.
4. c. et. 40. 1. a.
Mobile pōt aliq̄n moueri ad imp̄fectū
us eo quod habet. fo. 80. 1. b. c.
Mā mltis mōis accipi a pho. fo. 10. 1. c.
Materia ut ē quid nō debet intelligi in
distincta. fo. 53. 2. c.
Materia vna nō fit alia p̄pter introdu-
ctionem cuiuscūq̄ forme in ea. ibidē.
Magnitudo realis ē in diuinis ⁊ ex na-
tura rei. fo. 29. 3. a. b.
Magnitudo p̄fectōis in qualibet re in-
uenitur. fo. 29. 3. a.
Magnitudinē molis nō inesse alicui p̄
quid pōt concludi. fo. 22. 3. c.
Mediū in cognoscendo pōt aliquid eē
duplici^o. fol. 76. 4. b. c.
Mediatio cause respectu effect^o pōt in-
telligi duplici^o. fo. 37. 1. a.
Metaphysic^o qualem conceptū pōt ha-
bere de deo. fo. 37. 1. a.
Mali^o quō distinguit̄ in se. fo. 92. 3. b.
Mediū in extrema pōt intelligi positū
ue uel priuatiue. fol. 57. 3. c.

Natura creata quō formalit^o sit p̄sona
uel indiuiduū. fo. 95. 4. b. c.
Nature humane nō repugnat eē in al^o
quo supposito. fol. 99. 2. c.
Nā humana lz sit in alio supposito: nō
inheret. fo. 99. 1. c.
Nā quō determinat̄ ad vnū. fo. 8. 1. c.
Necū a se p̄t duplī itelligi. fo. 46. 2. c.
Necitas i dō q̄druplī in eīf. 83. 1. p. to^m.
Notionale nullū est immediatū eēntie

diuine q̄ aliqd̄ eēntiale. fo. 3. 4. c.
Rationale aliqd̄ ē imēdiat̄ eēntie diuine
ne negatiue quolibet eēntiali qd̄ habz
respectū ad extra. fo. 4. 2. c.
Negatio inspectōis p̄ pus puenit alicui
q̄ terminare depēdētā. fo. 96. 4. a.
Negatio non potest esse p̄ma rō effendi
incōdicabile. fo. 98. i. a. b.
Negatio triplex. fo. 56. i. a. b.
Obiectū potentie intellectiue dupliciter
pōt intelligi. fo. 71. 2. b.
Obiectū potētie intellectiue nō est q̄dd̄
tas rei mālis. ibidem.
Obiectū cuiuslibet potentie debz poni
aliqd̄ absolutū in quo fundatur respec-
tus ad potētā. fo. 45. i. c.
Obiectum intellectus diuini quid sit et
quomodo se habet ad alia obiecta.
fo. 72. 7. 23. per totuz.
Obiectum primuz potest tripliciter in-
telligi. fo. 25. 4. a.
Opatio intellectiua q̄re a p̄ho dicitur actio
cū nō sit ī genere actōis. fo. 67. i. b.
Opatio intellectiua in quo genere sit et
in qua sp̄ illius generis. fo. 66. 4. a.
Opatio et passio quō differūt. ibidē
Opatio intellectiua quales respectū hz
ad obm̄. fo. 64. i. b.
Omnipotētia que potētia est et quid
includit. fo. 35. i. b. c.
Omnipotētia potest dupliciter intelligi
ibidem.
Omnipotentes quare duo esse non pos-
sunt. fo. 40. 4. a. b.
Ordo duplex in agendo. fo. 46. i. b.
Oculus cecus quare equiuoce est oculo-
sus. fo. 49. 4. a. b.
Oratio potest alicui valere in triplici
gradu. fo. 100. i. a.
Organū sensus quid sit. fo. 48. 4. c.
Phs et theologus nō p̄cordāt in modo
p̄ductōis a deo. fo. 37. 2. a. b.
Phs n̄ posuit s̄bas sepatas infinitas vl̄
necias a se. fo. 41. 3. c. et deinceps.

Phs posuit aliquid necessariū et rati-
causatum. fo. 42. 2. b.
Phs quid senserit de pluralitate ange-
loꝝ in eadē specie. fo. 10. i. b.
Phs quō intelligit si intellectus refer-
tur ad intelligentem idem bis dicere
tur. fo. 66. i. b. c.
Potentia nulla pōt habere plura obiecta
distincta adequata. fo. 25. 4. a. b.
Potentia actiua duplex. fo. 40. 2. b.
Paternitas et generatio q̄ sit vna rela-
tio. fo. 21. 4. c.
Perfectio omnis simplr potest in vno
reperi. fo. 25. 2. a.
Perfectio simpliciter quomō intelligit
eius diffinitio. fo. 26. i. c. 7. 2. a.
Perfectio aie duplr intelligit. fo. 51. i. a.
Perfectio vltima potest dupliciter intel-
ligi. fo. 64. 4. b. c.
Proprietas personalis non potest esse ī
finita intensiue. fo. 25. i. b. c.
Proprietas constituens primā personā
in diuinis quomodo se habet ad eam
fo. 22. i. 7. 2.
Proprietas ipotat r̄loꝝ rōis fo. 21. i. a.
Propōnes in diuinis alique sunt vere ī
p̄creto alique in abstracto alique neu-
tro modo. fo. 26. 3. c.
Propō ista sim: aliq̄n nō: eam formalez
aliq̄n eam fundamētale. fo. 33. i. c.
Predicatio denoiatiua nō est pprie in
diuinis et quare. fo. 15. 4. b. c.
Predicatio nō sp̄ eodē mō vificat de deū
mīatōe et de p̄ito s̄b eadē. fo. 15. 3. c.
Propōes duas quibus solūntur incōue-
nientia in ponēdo vnū corpus localiter
in diuersis locis. fo. 54. 3. b. c.
Pluralitas eiusdē rōis p̄xigit pl̄litalitē
alteri rōis ut determinet. fo. 8. 2. 7. 3.
Persona diuina quare constituitur per
relatōnem. fo. 9. 3. 7. 4.
Persona prima in diuinis pōt p̄stitui p̄
relatōnem sicut 2^a. fo. 17. 2. a.
Prius origine quō pōt stare cū similitate
nature et quō vnus ordo distinguitur
ab alio. fo. 17. 4. b. c.

Posteri^r gnatioe n̄ sp̄ ē p̄fci^r. fo. 65.2.a
Passio duplex poneda ē i intellectu pos-
sibili. fo. 783.b.
Pctm̄ v^m q̄ ē grau^r alio. fo. 92.3.c.
Pctm̄ addi^m pctō qd̄ d̄struit. fo. 82.3.b
Pctm̄ quō pōt addi peccato in infini-
tum. fo. 82.4.a.
Possibile d̄f aliqd̄ p respectū ad aliqd̄
z tñ simplr̄ ē impossibile. fo. 52.3.a
Panis quō pōt conuerti in aliqd̄ p̄e
existens. fo. 53.2.b.
Preexistit aliqd̄ ad aliq̄ effectū; ou-
p̄liciter. fo. 45.4.a.b. fo.
Partes altabil̄ s̄ll̄ alianf. fo. 101.4.b.
Promissio si debeat accipi fm̄ intētoz
p̄mittit̄ l̄ ei^r cui p̄mittit̄. fo. 104.2.7.4
Quāritas quō ē i vis 7 q̄. fo. 29.2.b.c.
Quāritas repit̄ in oī gnē etis̄ ibidem.
Quāritas panis ita posset p̄uerti a deo
in p̄x̄ns̄ sic in s̄b̄a. fo. 51.4.c.
Quies posset eē nullo motu ex̄nte que
h̄iet p̄p̄riā mensurā. fo. 57.4.b
Relatio quō trāsijt̄ in cēntiā diuā 7 q̄
mō manet. fo. 17.2.a.
Relatio originis ē solum vna p̄fecta re-
alis iter p̄mā p̄sonā 7 scōz. fo. 20.4.a
Rlō n̄ fundat̄ i actōe 7 passione s̄z in po-
tentia. fo. 22.4.a.
Relatio originis separata quō manet p̄
sona in diuis. fo. 60.2.b.
Relatio in diuis nec ē formaliter infini-
ta. fo. 28.2.c.
Relatio rōnis potest fundari in relatiōe
etiā rōnis. fo. 23.4.a
Relatio q̄ non req̄rit̄ distinctionem in
fundamento. fo. 22.3.c. 7.4.a
Relatio q̄ sit rōnis potest multipliciter
intelligi. fo. 86.2.c.
Relatio 7 absolutum non p̄nt̄ facez̄ v^m
p̄ceptum per se. fo. 58.2.c. 7.3.a.
Relatio est res p̄ter suum fundamentū
7 que res. fo. 14.1.c. 7.2.a.
Relatio in diuis cōparata ad cēntiā est
res 7 quō. fo. 14.2.a
Rlō non pōt a fūdamento h̄ie entitatez
7 ab oppositō d̄stinctōem. fo. 14.2.c.

Rlō q̄re magis d̄f res cōparata ad opp^m
q̄ p̄parata ad cēntiam. fo. 15.1.b.c.
Rlō distiguit a sex p̄ncip̄is. fo. 38.3.b.
Relatio duplex p̄siderat̄ in actu intelli-
gendi. fo. 64.1.a.
Relatioz̄ mōi quō distiguit̄. fo. 66.1.a
Relatio tripliciter pōt ad abso^m compa-
rari. fo. 66.1.c.
Relatio quō pōt alicui fm̄ suum genus
p̄uenire 7 fm̄ sp̄em non. fo. 68.4.a.
Res aliqua pōt esse tñ p̄ vnum instās.
fo. 60.4.b.
Res q̄ h̄ret eē tñ p̄ instans non annih̄i-
lat̄ in instāi sed in tpe. fo. 61.2.c.
Res q̄ corūp̄it̄ non h̄et vltimū suū esse
fo. 61.3.c.
Res in se non variat̄ ex co q̄ intellectus
eā ad aliqd̄ cōparat̄. fo. 14.2.a.b
Res multis mōis accipit̄. fo. 13.2.a.
Reale non pōt p̄stitui p̄ aliqd̄ h̄ns̄ se so-
lu; p̄ modū potentie. fo. 20.1.c.
Repugnat aliqd̄ alicui per multas ra-
tiones. fo. 51.2.a.
Repugnans posteriori non repugnat p̄
ori. fo. 8.4.b.
Rō data de aliquo ex aptitudine q̄ sit i
sufficiens. fo. 20.3.b.
Rō accipit̄ duplr̄. fo. 14.4.c.
Reduplicatio aliq̄n̄ notat̄ eām p̄dicat̄
ad s̄bm̄ aliq̄n̄ solū modū. fo. 14.3.b.c.
Sacerdos n̄ o3 q̄ sp̄ actu memorat̄ illo-
rū p̄ q̄bus vult orare. fo. 101.1.a.
Sacerdos quō pōt meritum misse alte-
ri applicare. fo. 103.3.c.
Sacerdos quō o3 p̄ benefactorib^r deū
rogare. fo. 103.4.b.
Sacerdos an p̄us debeat rogare p̄ po-
chiāo an p̄ p̄re 7 m̄re. fo. 103.3.a.
Sacerdos quō o3 se obligat̄ ad dō mis-
sā p̄ aliquo. fo. 104.3.c. 7.4.a
Sacerdos obligat̄ duob^r ad dō missā
p̄ q̄z non satisfact̄ p̄ vna ibidem.
Substantia 7 accūs nō diuidūt̄ ens quō ē
in diuinis. fo. 16.3.c.
Substantia p̄ma 7 2° quō competūt̄ cēn-
tie diuine. fo. 16.2.c.

Subsistē accipit multipl. fo. 17.4.b.
Spēs qliter importat rlonem ad obm
 fo. 68.2.b.
Supficies ptnēs vt locus qlem h3 res
 pectū ad locatum. fo. 58.i.c.
Successiuuz quomodo differet a pma
 nente. fo. 60.2.b.c.
Simultas potest esse duplex.
 fo. 17.4.p. 10^m. 7. 18.i.a.
Spēs qualem diuisionem potest recipe
 re. fo. 101.2.c.
Totū aliqñ capit cathe' aliqñ syncathe
 goice. fo. 51.4.c.
Termini cuiuslibet mot' sūt forma 7 pti
 uatio. fo. 55.3.b.c.
Termini mot' quō sē incōpossibiles 7
 quō non. 7 ibidē p totum.
Transire 7 manere quō possunt eidem
 rei pūēre. fo. 17.2.a.
Theologia quō est scia in intellectu via
 tois. fo. 36.2.c. 7.4.a.
Vacū esse est possibile aliquo modo 7
 quō. fo. 57.3.b.c.
Veritas a^o pncipij 7 pconis. fo. 91.4.b.
Veritas eadē obi 7 act'. fo. 91.4.a.
Volūtas vna in aliquib' actib' h3 neces
 sitatē simplr. fo. 81.2.c.
Voluntas nra non serf necio in vltimū
 finem. fo. 82.4.c.
Volūtas nra aliquid n̄ p̄t nolle quō in n̄
 necio vult. fo. 82.2.b.
Volūtas nra 7 intellect' dñt, serunt in
 sua obā. fo. 82.3. b.c.
Volūtas 7 intellect' hñt dñi rōnē pnci
 pij. fo. 84.4.c. 7. 83.i.a.
Volūtas nunq̄ agit nātr. ibidē.
Voluntas nunq̄ diemiat ab aliq̄ agēte
 ad suum actū. fo. 85.2.a.
Voluntas pōt aliquid ad aliud compa
 rare. fo. 86.2.c.
Volūtariū dñ' triplr. 93.2.c. 7.3.a.
Volūtari' oie motō duplr. fo. 72.3. 7.4.
Voluntas dei pōt eē cā cōicandi essenti
 am dei. fo. 73.2.a.
Volūtas qre n̄ distinguit i duas potēti
 as actiua 7 passiuā. fo. 78.1.b.

Verbū solū terminat depēdētiā nē hūa
 ne assūpre. fo. 93.4.a.b.
Verbo dino non repugnat iminare de
 pēdētiā nāe hūa'. fo. 94.2.a.
Verbum dinum non pducit p actū in
 telligēdi. fo. 5.4.c.
Verbū dini 7. f. f. quō se hñt in pducē
 do creaturā. fo. 54.p. totū. 7. 46.i.
Verqu' dini in suo pstitutio n̄ includit
 respectū ad creaturā. 46.2.a.
Verbū dini duplice re^m ipoztat vnū re
 alē 7 aliū rōnis. fo. 46.4.a.
Vita in deo ē iō quō ipse de'. fo. 3.2.c.
Vbi ē circūscrip' pa' 7 quō. fo. 59.i.b.c.
Vbi quō pōt per motum successive ac
 quiri. fo. 58.4.b.
Vbi quomō accfitaliter uest cor'pori lo
 cato. fo. 57.i.b.
Vnitatis realis q' non arguat vnitatē for
 malem. fo. 30.2.c. 7.3.
Vnio alicui' ad aliquid fit multis mo
 dis. fo. 93.4.a.b.
Visio duplr ab aug. accipit. fo. 76.4.a.
Vps. quomodo se dicebat esse equalēz
 deo patri. fo. 32.i.a.

In ista tabula pm' numer' corat cā
 tam. 7 corat colūna. lra a. corat pm' co
 lunnā b. mediū. c. finem

Explīcūt qōnes quolibē. edita a fra
 tre Joāne duns. ordinis fratru' minorū
 doctore hūilissimo. ac oium theologo
 rū pncipe. Per excellētissimuz sacre
 theologie doctore magrū Thomā pē
 leth anglicū ordinis srm hēmitarū scti
 Aug. in gymnasio patauino ordinarie
 legentē maxima cū diligentia emēdatē
 Impresse Venetijs ope ac impēsa Joā
 nis o' Lolōia. Nicolai Jenson. sociozūq̄
 Curam ac diligentiam adhibuit in his
 sūmus i hac arte vir: magr Joann. s' o'
 Selgenstat nō mediocrit' obseruādus.
 Anno salut. i. 48 i. 14. Nouembri.

